

ГОЛОС УКРАЇНИ

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

№ 140 (1140) • Субота, 29 липня 1995 року • Ціна договірна

Улюблене поле голови Демченка

— Побали на моє улюблене поле, — запропонував Григорій Демченко, голова КСП «Авангард». Він сів за кермо службової «Волги», й поки ми петляли польовими шляхами, зв'язався по радіо з диспетчерською, щоб дізнатися, скільки зерна вивезли на елеватор.

Три тисячі тонн у нас уже, Григорію Петровичу, — повідомля йому диспетчер.

— Ще 5 тисяч тонн на току, — додав Демченко й наїхав у галімо. — Прикажи: ось воно.

Ми очікували, що він привезе нас на пшеничне поле. Озимі цього року порадумали урештаювати. 35 центнерів з гектара дали. А поле зустріло тисячами сонць. І своєю гарною успішкою відновив їм ін приватяння Демченко. І радив він, як дитя, щй зустріти з двометровими соняшниками.

— По 25 центнерів насіння пшавуємо отримати з цього поля. Коли втомлюєся зирнунок, то їду на паску, в поле й ооди обов'язково пшавунок. Застаюююся.

(Закінчення на 9-й стор.).

Читайте в суботньому випуску

4-5

стор.

Головні події тижня

7

стор.

Доктор Гарницький: «Давайте полікуємо себе самі»

8

стор.

Як козаки «крутили веремію»

10

стор.

«Некерман» для «Корони» та її клієнтів зробить усе

12

стор.

Каховка, Кяховка — там знову тусівка

13

стор.

Як нам торгувати з Росією? Інтерв'ю з бізнесменом

14

стор.

Чому заважають заручинам УТ-1 з «Іннова-фільм»

16

стор.

Штанге розуміється на футболі

Похід Леоніда Кучми на Каспій буд успішним. Для обох країн

Завершився візит Президента України Леоніда Кучми в Азербайджанську Республіку.

Відбулися офіційні переговори обох делегацій у розширеному складі. Сто- рони обговорили питання міжнарод- ної політики, регіонального харак- теру, в тому числі відносин між Україною і Азербайджаном по всіх напрямках. Виділялося, що позиції держав з ба- гатьох питань схожі.

Леонід Кучма зустрівся з керівника- ми Азербайджанської державної та на- помених нафтових компаній. Йшло- ся про можливість спільної розробки на- фтових і газових родовищ, у тому числі і в Україні. Зазначалося, що спе- ціалісти Азербайджану мають вели-

кий досвід видобутку нафти і газу як на суші, так і в морі. Вони готові допо- могти Україні у розробці її частини чорноморського шельфу.

У свою чергу Азербайджан хотів би одержувати з України компресори, насоси, інше устаткування в обмін на нафтопродукти. Вирішено підготу- вати окремий документ про таке співро- бінництво.

Президенти двох країн зустрілися також з біженцями. Леонід Кучма за- явив, що проблему біженців необ- хідно вирішувати в рамках ОБСЄ. Україна, підкреслив він, готова на- правити свій миротворчий контин- гент у зону азербайджано-вірмен- ського конфлікту.

Який партнер для нас Росія

Прем'єр-міністр України Євген Марчук, повернувшись із чергового раунду україно-російських пере- говірів з проблем Чорноморського флоту, на брифінгу минулого че- твирга акцентував, однак, увагу жур- налістів на обговоренні економічних питань, які саля розв'язувати обом сторонам.

Підкресливши, і не один раз, те, що Росія для України є особливим, стратегічним, партнером, прем'єр за- явив, що хоч юридичного окрес- ления цього терміну ще немає, однак дані Міністерства України про еко- номічні взаємини з нашим північним сусідом чи не найкращим чином по- яснюють його значення.

(Закінчення на 4-й стор.).

В номер

УКАЗ

ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ

Про призначення В.Євтухова
віце-прем'єр-міністром
УкраїниПризначити ЄВТУХОВА Василя Івановича
віце-прем'єр-міністром України з питань
паліто-економічного комплексу.

Президент України

Л. КУЧМА.

м.Київ,
26 липня 1995 року.ПРАЦІВНИКАМ
ТОРГІВЛІЩиро вітаю часиймі зйїти працівників
та ветеранів сфери торгівлі з професійним
святком — Днем працівників торгівлі.Ваша робота безпосередньо пов'язана із задоволенням попитів населення
через надання торговельно-послуг і від неї
значною мірою залежить настрій, здоров'я,
добробут і життєвий рівень громадян України.
І працівники торгівлі, серед яких переважають
жінки, роблять гідний внесок у реалізацію
соціальної політики нашої держави.Встановлюючи посередництво між виробництвом
і споживачами, торгівля має сприяти
структурним перетворенням у виробничій
сфері з метою нарощування випуску товарів,
необхідних для задоволення потреб населення.
Висловлюю надію, що, спираючись на високу
відповідальність за свою справу, ви зможе-
те досягти стабілізації в роботі галузі і в
складних умовах спостережати безперервно за
безпечністю населення торговельними товарами.Бажаю всім працівникам і ветеранам торгівлі,
їхнім родинам, колективам, сказавши: «Ми а-
мири, намагаєтесь в праці на благо нашої держави».Прем'єр-міністр України
Б. МАГІУК.Від імені
мусульманГолова Меджлісу кримськотатарського народу
Мустафа Джемільєв надіслав 26 липня
«від імені єдиновірців, братів-мусульман і
за дорученням Меджлісу» послання Прези-
дентові Боснії і Герцеговини Алії Ізетбеговичу
у документі, в якому, сказавши: «Ми а-
бухреним стежимо, якого генотипу ді-
знає ваш народ. Бачимо, що зони безпеки,
які гарантувала ООН, виявилися неефектив-
ними. Але розуміючи ваше становище,
«просто не уподібнюємося до чепукаї (із
Сербської Країни). Від імені кримських та-
тар і прошу вас не піддаватися небезпеч-
ним солідатів українською... підрозділу
митрополитів сьїа ООН... Переконані, що
цей ваш крок сприятиме зближенню му-
сульман Криму і України».

Верховна Рада України

постановила:

«Вести до Декрету Кабінету Міністрів України
«Про державний нагляд
за дотриманням стандар-
тів, норм і правил та від-
повідальності за їх пору-
шення» (Відомості Вер-
ховної Ради України, 1993
р., № 23, ст.247) такі змі-
ни і доповнення:1. Абзац другий статті 4
зміняється «норм і пра-
ва» доповнити словами
«крім будь-яких норм і
прав».2. У статті 6:
а) в абзаці першому
пункту 1 слова «і пере-
бування під захистом дер-
жави» виключити;б) другий абзац п'яту-
го з виключити в такій ре-
дакції: «Вартість відпра-
вок зразків, якщо наслідок
використання вони ста-
ють несприятливими для
подальшого використання
за прямим призначенням,
а також вартість виробу-
вань зразків відноситься
до витрат суб'єнта, який є
виробником цієї продук-
ції»;в) пункт 7 зміняється
«заборонити» доповнити
словом «виробництво»;пункт 8 з виключити в
такій редакції:«8) заборонити випуск
і реалізацію продукції,
що підлягає обов'язковій
сертифікації, але не про-
шля II у встановлених
жизнь борти» встановлено, що майже і фінан-
сові виробництва, які
виробляють без спеці-
ального дозволу (лицен-
зії), якщо не передбачено
законодавством»;пункт 11 доповнити пункт 1
пунктом 14 такого змісту:«14) під час виконання
службових обов'язків
безплатно користуватися
за службовими посвідче-
ннями на території Укра-
їни всіма видами місцевого

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін і доповнень до Декрету
Кабінету Міністрів України «Про державний нагляд
за дотриманням стандартів, норм і правил
та відповідальності за їх порушення»ПОСТАНОВА
ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИПро введення в дію Закону
України «Про внесення змін і
доповнень до Декрету Кабінету
Міністрів України«Про державний нагляд за
дотриманням стандартів, норм і
правил та відповідальності за їх
порушення»

Верховна Рада України постановила:

1. Внести в дію Закону України «Про внесення змін і
доповнень до Декрету Кабінету Міністрів України
«Про державний нагляд за дотриманням стандартів,
норм і правил та відповідальності за їх порушення» а
для його опублікування, а відносно 14 пункту 1 статті
6 пункту 2 і 3 статті 10 зазначеного Декрету в ре-
дакції цього Закону з 1 січня 1996 року.2. Кабінету Міністрів України в межах своїх повно-
важень прийняти рішення, що виключають з цього За-
кону.Голова Верховної Ради України
О. МОРОЗ.

м.Київ, 11 липня 1995 року.

пасажирського транспор-
ту за винятком таксі»;б) пункт 2 доповнити
абзацом такого змісту:
«Повсюди» вироб-
ництва, випуску та ре-
алізації продукції про-
водиться як підставі позитив-
них висновків постійно-
ї комісії державного
інспектора, витрати за
яку оплачує підпри-
ємство»;3. Доповнити Декрет
іншим розділом VI такого
змісту:«Розділ VI
ПРАВОВІ ЗАХИСТ
ПОСАДОВИХ ОСІБ
ДЕРЖСТАДІУРАТУ
УКРАЇНИ ТА ЙОГО
ТЕРИТОРІАЛЬНИХ
ОРГАНІВСтаття 9. Відносини
Держстатдурату України
та його територіальних
органів з правоохоронни-
ми органами
Працівники правоохорон-
них органів справляють
послання особам Держ-
стандурату України та його
територіальних органів у
виконанні ними службових
обов'язків, пов'язаних з
державним наглядом за
дотриманням стандартів,
норм і правил».Стаття 10. Охорона
особистості і майнових
прав посадових осіб
Держстандурату України
та його територіальних
органів1. Посадові особи
Держстандурату України
та його територіальних
органів під час виконання
своїх службових обов'язків,
пов'язаних з держав-
ним наглядом за дотри-
манням стандартів, норморганів з правоохоронни-
ми органами
Працівники правоохорон-
них органів справляють
послання особам Держ-
стандурату України та його
територіальних органів у
виконанні ними службових
обов'язків, пов'язаних з
державним наглядом за
дотриманням стандартів,
норм і правил».Стаття 10. Охорона
особистості і майнових
прав посадових осіб
Держстандурату України
та його територіальних
органів1. Посадові особи
Держстандурату України
та його територіальних
органів під час виконання
своїх службових обов'язків,
пов'язаних з держав-
ним наглядом за дотри-
манням стандартів, нормСтаття 10. Охорона
особистості і майнових
прав посадових осіб
Держстандурату України
та його територіальних
органів1. Посадові особи
Держстандурату України
та його територіальних
органів під час виконання
своїх службових обов'язків,
пов'язаних з держав-
ним наглядом за дотри-
манням стандартів, нормСтаття 10. Охорона
особистості і майнових
прав посадових осіб
Держстандурату України
та його територіальних
органів1. Посадові особи
Держстандурату України
та його територіальних
органів під час виконання
своїх службових обов'язків,
пов'язаних з держав-
ним наглядом за дотри-
манням стандартів, нормі права, перебувають під
захистом закону.Держава гарантує захи-
ст життя, здоров'я, на-
систи, гідності та майна по-
садових осіб і членів їх сі-
мей від злочинних оско-
сян та інших протиправ-
них дій.2. Посадові особи
Держстандурату України
та його територіальних
органів, на яких покладе-
но здійснення державного
нагляду за дотриманням
стандартів, норм і пра-
вил, відділяють обов'яз-
кову державному стра-
хування.Порядком та умови стра-
хування посадових осіб
визначаються Кабінетом
Міністрів України.3. У разі каліцтва чи
інвалідності, що станя-
ється у зв'язку з виконан-
ням службових обов'язків,
посадові особи виплачу-
ються компенсація в розмі-
рі від річного до п'яти-
річного грошового утрим-
ання (але не менше від стро-
ку втрати працездатно-
сті, а в разі її загині-
лі — сім'ї загинілого ви-
платується одноразово до-
помога в розмірі десяти-
річного грошового утрим-
ання за останнього по-
садового, яку він займав).Збитки, завдані майну
посадових осіб Держ-
стандурату України та його
територіальних органів
або членів їх сімей у зв'яз-
ку з виконанням ними
службових обов'язків,
компенсуються в повному
обсязі за рахунок коштів
державного бюджету за
наступним стягненням
цієї суми з винних осіб.4. Звільнення з обов'яз-
ку виконання розділу VII.
ІІ вважатиме розділом VII.
а статтю 9 — статтю 11.Президент України
Л. КУЧМА.м.Київ,
11 липня 1995 року.

У КОМІСІЯХ ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Контрольна комісія Верховної Ради України з
питань приватизації розглянула опубліковану в газеті
«Голос України» від 14 червня 1995 року
«Указом Президента України» постанову щодо
Чорноморського флоту», укладену у м.Сочі.Піднявши увагу членів комісії приватизації статті
1,3,5 цієї угоди, які передбачають поділ майна
колишнього СРСР, розташованого на території
України, на основі якого створюється Чорномор-
ський флот Російської Федерації та Білоруської
Морської сили України. Уряд сторін повинні
регулювати питання, що стосуються майна Чор-
номорського флоту (колишнього СРСР) і і підпи-
сати щодо цього окрему угоду з урахуванням ра-
ніше досягнутої домовленості про поділ зазначе-
ного майна у співідповідності до статті 10
Морської угоди між Україною та Російською
Федерацією.Але ж позиції України при укладенні міжна-
родних угод визначені «Декларацією про
державний суверенітет України», прийнятий Вер-
ховною Радою Української РСР 16 липня 1990
року, і яка є основою для прийняття нової Кон-
ституції та законів України. Закон «Про еконо-
мічну самостійність Української РСР» від 3 чер-
вня 1990 року № 142-ХІІ, стаття 4 визначає, що
основу економічної самостійності України утво-
рює власність її народу на національне багатство.
Землі, її надра, повітряний простір, водні та інші
природні ресурси її континентального шельфу та
включеної морської екстериторіальності, всієї
економічної, наукової і технічної потенціал,
розташовані на території України, є власністю
її народу. Відповідно до цієї норми статтею 1 За-
кону України «Про підприємства, установи та
організації соціального підприємництва, що роз-
ташовані на території України», від 10 вересня1991 року № 1540-ХІІ та відповідно до «Віден-
ської конвенції про правонаступництво стосовно
державної власності, державних архівів та дер-
жавних архівів», встановлено, що майно і фінан-
сові ресурси підприємств, установ, організацій та
інших об'єктів соціального підприємництва, роз-
ташованих на території України, а державною
власністю України.Згідно із статтею 86 Цивільного Кодексу Укра-
їни, стаття 4 Закону України «Про власність»
«Про власність» право власності, що регулює
правові відносини щодо володіння, користу-
вання та розпорядження майном.Право власності в Україні охороняється зако-
ном, згідно із нормами статті 2 Закону України
«Про власність» та статтею 4 Закону України
«Про державну владу і місцеве самоврядування в
Україні», введеного в дію Конституційним до-
говором між Верховною Радою України та Головою
Верховної Ради України 8 червня 1995 року. Зокре-
ма, стаття 32 Закону України «Про власність»
встановлює, що суб'єктом права загальнодержав-
ної власності є Верховна Рада України. На міні-
стерства та інші підвідомчі Кабінету Міністрів
України органи державної виконавчої влади по-
кладено здійснення функцій по управлінню май-
ном, що є в загальнодержавній власності, крім
майнових комплексів підприємств, установ, ор-
ганізацій, управління якими здійснюють відпо-
відні служби Верховної Ради України, Президента
України, Кабінету Міністрів України згідно з за-
конодавчими актами України.Управління державним майном на передбачає
права встановлення законодавчого порядку роз-порядження державним майном, що випливає з
Декрету Кабінету Міністрів України № 8-92 від
15 грудня 1992 року «Про управління майном,
що є в загальнодержавній власності».Пунктом другим статті 18 Конституційного до-
говору між Верховною Радою України та Прези-
дентом України «Про основні засади організації
та функціонування державної влади і місцевого
самоврядування в Україні на період до прийня-
ття нової Конституції України» законодавчо утво-
рено, що правовий режим власності, майно-
ві відносини на території України визначаються
виключно Законами України. До речі, охорона
права власності статтею 31 загального Договору
покладена на Кабінет Міністрів України.Завдяки чинності, що органи виконавчої влади
та посадові особи, в тому числі Президент Укра-
їни, який, відповідно до пункту першого статті
24 цього загального Конституційного Договору,
є гарантом дотримання Конституції і Законів
України, не мають права розпоряджатися дер-
жавним майном на свій розсуд або відчужувати
державне майно на користь інших держав,
юридичних чи фізичних осіб в іншому порядку,
ніж встановлений Законами України.Таким чином, відповідно до Законів України
вказаних положень статтей 1, 3, 5 Угоди між
Україною та Російською Федерацією щодо
Чорноморського флоту не відповідають правовим
нормам України, а спроби їх реалізації тягнуть
передбачені законодавством наслідки.Висновки комісії надіслані Президенту Укра-
їни, Голові Верховної Ради України, Прем'єр-
міністру України.

Прес-служба Верховної Ради України.

29 липня 1995 року. № 140 (1140)

Сергій ЧЕРНИХ, радник президента державної судноплавної компанії
«Чорноморське морське пароплавання»

«ДІВАННЯ» АЙБІ, або Атака на капітана

У СІ, ХТО цікавиться хокеєм, знають нехитрий, але досить ефективний прийом «дівання» шайби. Граєць різко кидає її в зону перед воротами протиника, а вже потім вже атакує команда буксирних «шайбівників» на воротаря та захисників сторони, що обороняється. І намагається забити, безумовно обстрілюючи ворота. І дуже часто, а не менше, у сукупній атаці вони вдаються до десяти.

Тобто, переможцю у боротьбі біля воріт часто виходить зовсім не той, хто майстерніше грає, в той, хто силісно «навалюється» на протиника, прагнучи придушити його волю та опір, кустарнички, змусивши поводитися в напруженій ситуації.

Становище, що склалося останнім часом навколо державної судноплавної компанії «Чорноморське морське пароплавання», дуже нагадує мені ситуацію з «діваннями» шайбів в хокеї. З тією лише різницею, що «воротарі» сторони, яка обороняється, є інтереси державної судноплавної компанії, а отже, держави, тобто України, які воно належить і чия власність керує. А поразкою в цій, з дозволу сказати, «війні» буде втрата незалежності державою власного морського торговельного флоту і, як наслідок, можливість провадити незалежну зовнішньоторгівельну політику. Отака висока ставка в цій «грі»!

А граючи навколо державної судноплавної компанії. Тут і члени команди кошичного керівника

СТАНОВИЩЕ, що склалося останнім часом навколо державної судноплавної компанії «Чорноморське морське пароплавання», дуже нагадує мені ситуацію з «діваннями» шайбів в хокеї. З тією лише різницею, що «воротарі» сторони, яка обороняється, є інтереси державної судноплавної компанії, а отже, держави, тобто України, які воно належить і чия власність керує. А поразкою в цій, з дозволу сказати, «війні» буде втрата незалежності державою власного морського торговельного флоту і, як наслідок, можливість провадити незалежну зовнішньоторгівельну політику. Отака висока ставка в цій «грі»!

в АСК «Блакитне», що не склалося, але скандально вийшло в усюму світі, які щедро роздають інтерв'ю з високоставними службовцями осіб як в Одеській області, так і в криві.

Тут чиста-чиста, як жалі, і ті, кому за їхнім положенням, належить не тільки охороняти інтереси пароплавання, а значить і держави, а й рішуче поводити край спробам дезорганізувати його роботу й заповнити шкідливими національними інтересами України.

Позначивши опір відомим потужним силам, патрістичні асерія минулого року до керівництва Чорноморського пароплавання прийшов авторитетний капітан О.В. Коваль. Аналіз, що на його доручення було проведено фахівцями, свідчить — інтересів держави не отримаво тяжкий спадок: борг на суму більш як 265 млн. американських доларів.

З оглядом такої цифри ставлять комерційну таємницю і не оприлюднюються. Та, врештеш, що «добробачи» пароплавання давно розголювали їх на весь білий світ, назву їх і я.

І ось, отримавши такий «спадок», О.В. Коваль та його прихильники почали працювати. Глибоко переконані за такої зборгованості не зможе нормально провадити жодна фірма в світі. І всі-таки за 3 місяці поточного року прибуток пароплавання становив 26,5 млн. американських доларів, що на 10 млн. більше порівняно з аналогічним періодом минулого року.

І ось у майнапророчій момент, коли стрічка «барометра» зсувалася до позитивних «яси», на пароплавання обрушилася шкваль атака.

І яку не по зтримати на вимогу іноземних кредиторів за кордоном 28 суми ДСБ. Завдання на борг пароплавання, про які вони дізналися, кредиторів прагнуть захистити свої гроші, вимагаючи повернути борг: повернути гроші — звільнити судна. Тут усі зрозуміло.

Та як зрозуміти лист генерального директора Чорноморського голоморариста «Інфлот» О.В. Чаленка від 01.06.95 року з попередженням, що, оскільки борг ЧМП «Інфлоту» складено лише частково (більш

як 21 млн. доларів), то адвокатська компанія в Лондоні на вимогу «Інфлоту» приступає до арешту суден ДСБ!

Сьогодні ЧМП — державне підприємство, і «Інфлот» — державне. Або аходять до системи одного міністерства — Мінтранс України. І ось йому державним підприємством України, можливо, доведеться розібратися з іноземними судами. Тут будь-що, навіть не дуже компетентна людина скаже: не знаю, що там виграє — ЧМП чи «Інфлот», але Україна програє, не однозначно. А вже лише представлення позову в іноземному суді, послуги адвокатів, переклад документів, відраження за кордон представників сторін, являються безпосередніми втратами на вбогий і без того валютний бюджет України. Своєю дією директор «Інфлоту» надалася не тільки до ЧМП, а й до Верховної Ради, Мінтранс, в департамент морського і річкового транспорту, прокуратуру. На жалі, у мене немає аніж, як саме у цих нових органах постановили до більш ніж офіційної пропозиції керівництва «Інфлоту».

Утім, не відстають від «Інфлоту» й інші. У суботу 3 червня і.р. о 12.00 з департаменту морського і річкового транспорту на ім'я президента ДСБ надійшла телефонограма, що приписувала: до 201 години цього самого дня подати в департамент зведення про заарештовані за кордоном судна ЧМП та пропозиції щодо їх вивільнення.

І така постановка питання й небажана оперативність могли б викликати просто заклопотання, якби. Якби в пароплаванні не було вимоги про те, що деякі судна ДСБ перебувають за кордоном з листопада-грудня 1994 року, і про це добре знають у департаменті навіть із газет!

Але і це ще не все. Буквально за день, напередодні, з того самого департаменту надійшов запит, на вигинання якого відомості лише 12 днів і який містить стільки запитань, що, судячи з формулювань президента ДСБ, ніхто із відправлення задухалася більша частина керівників підрозділів компанії.

Та якщо врахувати, що через три дні після цих «спаворитних наскоків» до ЧМП приїжджала комісія з Києва, то заяву на відомість «керівництва» роботою ДСБ ЧМП з боку департаменту було зроблено досить вагомим.

Не можна не сказати й про візит останньої (дано, Боже) комісії до ЧМП з Києва, яку очолював кошичний віцепрем'єр В.Н. Плітні (сам він до Одеси не поїхав).

На мою думку, роботу даної комісії слід занести до книги рекордів Гіннеса. Судить самі: прийбуло три до Києва в понеділок 5 червня, поїхали — вівторок, здебільшого, в приміщенні обласного комітету, куди й викликали спеціалістів пароплавання. Звідля об'єктивності значення, В.І. Тараба — начальник управління Кабінету міністрів, який керував безпосередньо комісією, навідався раз суден в Одесі та Іллічівську. Підсумки перевірки доповідав в Кабінеті міністрів.

Не можна не сказати й про те, що вже безпосередньо перед самим заїздом Кабінету міністрів за кордоном від однієї з іноземних фірм, від якої ніхто керівництво ДСБ ЧМП зажадало повернути флот пароплавання, що перебуває в її менеджменті, надійшла листа, у якому керівники України попереджали про наслідки таких дій з боку ЧМП. Мало того, у листі містився пряма рекомендація про бажану зміну керівництва державної судноплавної компанії.

Можна було б навести ще приклади, та хіба їх треба замовчати?

Або що? Чи «хто за всім цим стоїть»? Хто організував «діванння» шайбів та її «діван» в хокеї? Чи це свідомість зробили висновком: а, тоніш, ці атаки на компанію, на її президента вели ті, кому заважає О.В. Коваль. Зважає тим, що не допускає і не допускає іноземної компанії провадити незалежну зовнішньоторгівельну політику; кождаке розпродажу за безцінь державного майна (флоту) в приватні руки; розриває кабальні та явно несправді для ЧМП та України договори, укладені

НЕ МОЖНА не сказати й про те, що вже безпосередньо перед самим заїздом Кабінету міністрів за кордоном від однієї з іноземних фірм, від якої ніхто керівництво ДСБ ЧМП зажадало повернути флот пароплавання, що перебуває в її менеджменті, надійшла листа, у якому керівники України попереджали про наслідки таких дій з боку ЧМП. Мало того, у листі містився пряма рекомендація про бажану зміну керівництва державної судноплавної компанії.

попередним керівництвом компанії. Звідси й цуканували, й впадали на нього особисто та люди з його оточення.

Звісно, також це те. Та хочеться вірити, що службовці особи і в Одесі, і в Києві розберуться: хто керував цією атакою на капітана О.В. Коваль, хто намагався дезорганізувати роботу пароплавання, хто прагнув до вивільнення «економічних шайб» провадити незалежну зовнішньоторгівельну політику України, кому вигідний крах найстарішої судноплавної компанії ім'я якої — «Чорноморське морське пароплавання».

Певен, відповіді на ці запитання буде дано. Одесь.

Алла РОМАНЧУК,
«Голос України»

Чи знайде МММ в Україні голубкових?

П'ЯТЬ місяців тому ще особливого валасу і майже скритою в Україні прийшли професійним, відомою відомою російського АТ «МММ». Провелися у Мінській райдержадміністрації, назвали себе «КДМ, іді» і осталися біля Софіїнського майдану. А далі пішла компанія й почала роботу з одержання «добробачів» похоронувати — тепер це називається так.

Для них, хто вже встиг забити, що саме МММ, невідомою вклада «історичних» фактів.

Російська корпорація «МММ» постанала 1988 року з кооперативу по продажу дешевих імпортованих коп'ютерів. Далі з'являється некий інвестиційний фонд «МММ-Інаст», який, за словами самих підприємців, стає набирати чеським фондом Росії. Кажуть, його капітал оцінюють у 100 млн. доларів. До речі, частину цих акцій, за словами директора «КДМ» Дмитра Фоміна, С.Мавроді павує провалити, але повернути гроші вкладачів і затерти міжкористий скандал.

На початок 1994 року основи доклада «МММ» добувало на фондовому та фінансовому ринках, оперуючи вчорашні, якішні приватизаційні підприємства, а також корпоративні в так званих «м'яких» валютах.

Кажуть, справжні йшли неогово, якщо не брати до уваги регулярні конфлікти з владою та податковими інспекціями, котрі й нашоствилим цих російських бізнесменів на зупинку об'єктивних уявлень будувати контроль. Ось тоді Мавроді й проголосив ідею незалежності від держави, а своїм авкаліакам пропонує спільнувати за правлінням з об'єктивними інспекціями. Тобто — жодних гарантій, які й підтвердив даний Фоміна.

Але вершину зинакідності «МММ» став адуку в об'їг існуючих паперів, так званих «білетів «МММ», які й привнес в Україну фірма «КДМ». І асесь фогола в тому, що ці білеті є лише «копіграфічний продукт», котра не може бути інструментом підкупованого державного фондового ринку. Це робить неможливим втручання держави в діяльність корпорації (ніколи ліцензії не потрібні). А введення нових форм взаємостосунків з авкаліаками, так званих «добробачів» похоронувати, усуває контроль з боку податкових органів, бо, відповідно до законодавства, добровільні пожертвування громадян не оподатковуються.

Потодані, самі Бендер позарубає би авнахлідності сучасних ідейних борів за грошій занаки.

І все ж білеті МММ уже продають в Україні й за словами Д.Фоміна, їх придбали близько 10 тисяч наших співвітчизників. Кажуть, «національна валюта» російського АТ друкується за межами СНД, має 7 ступенів замісту і розповсюджується в Білорусі, Болгарії та Ужуні. В останній, за чутокми, вже розгорів скандал, а сподів до російського.

Згадалось, як одні з українських бізнесменів назвали «МММ» «відривом фінансової свободи». Та ці дая котрі не секрет, що така свобода, відомою необхідність» досягнеться сьогодні шляхом віртуального лаверування в тенетах недосконалому законодавству та грою на азартних покотках ініційних громадян, котрим уже дано слід зрозуміти, що в подібних сферах асоданості при своїй крові гроші можна програти, до того, як зробіть чергову «добробачів» похоронувати» (наслідком на своїй білі, не збає буде згадати, що в довідку, на котру робить ставку «МММ», — по няття відомості, й кожний розуміє його розігноу.

Давайте полікуємо самі себе

— Як правило, до мене приходять пацієнти вже в останній стадії алкоголізму, коли людина практично не може вести хоч будь-який спосіб життя. Так би мовити, на грані життя і смерті. Я всіх попереджую: за умови кодування можливий навіть летальний варіант. Це звісно,

Підняв без всякого жадання, роз-
астанення не може жити. А в нас
акидають до начальника і не ка-
жуть — з приводу чого викликають.
І поня той чиновник дійде до кабін-
нету — в нього вже стрес. Ось чом-
ше люди ходять до церкви — їм там
стає легше. Саязненік — це тако-
своєрідний психотерапевт. Полум'
свічок, спокійний спів, випалю-
вості, історичні емоції, життя

Київ.

«Агей,
Гейченки!..»

СЕМЕН Степанович Гейченко — це ім'я відоме багатьом. Протягом усього життя С.Гейченко був вірним захисцем української мови, найкраще полюбляв читати українські книги-заповідники О.Пушкіна й в Михайлівському. Зібрав чимало цінних документів, свідчень про життя поета та його оточення. Перу члена Сільки письменників, Героя Праці належить понад десять книжок.

У сучасному донецькому селі Октябрському чинало Гейченко. Про це дізнався у місцевій сільраді. Старожили доказали мені шлях до невеличкої хатинки на околиці. Тут і зустрівся з Олександром Петровичем Рязем — двоюрідною сестрою Семена Степановича Гейченко.

Господинок показав чудовий альбом, листи брата, пірзівки з газет і журнали — статті про нього. Багато розповідала сама. Родовічне дерево Гейченко, як і з'ясувалося, дуже розлоге: у Степана — батька історикознавця — були брати Петро, Федір, Гаврило та Никифор, сестра Наталья. Діа Іван виховався на селі майстром на всі руки, мавло їм господарство, у добробачності й у суворості виховував своїх дітей, опісля допомагав їм чим міг. 1931 року дітям розкуркулили, господарство Гейченко зруйну-

Повидада Олександр Петрівич, як була
в гостині у брата показала кілька любительсь-
ких фотографій, на яких вони разом на тлі
чудової природи і пам'яток Пушкінової'я...
Для наміру про ід СГейчєна не wysta-
чило найстигшого — зустріч з голдовим ге-
реєм. СГейчєн не хотів їздити у степу
до Михайловського. Але зустріч з ним так і
не відбулася. Невдовзі СГейчєна не стало...
Як же багато зробив для Росії, її культу-
ри і пам'яті цей надзвичайно щирої людини! Якшо
доведеться зам'кнути пошуків у Михайло-
вському, це прекрасний городиш Воронцов, де
колись жили царські посли, і знайти в над
коштовному нашому землі — дніпрові, хранила
людськїх цїлїхрєв.

Мій дім—
моя фортеця

Мігати територію птахів і звірів по-різному. В Селятинському лісництві (це в Буковинських Карпатах) місцеві лісники показували мені подраплини на стовбурах білків і смек. Як з'ясувалося, то були ведмежі «автографи». Залишаючи їх, кожен карпатський «вуйко» намагається дістати лапою якомога вище. Це засторога тому, що прийдє суди ці стороки: дивись,

Отже, птах на підвищенні — це вартовий своєї території. Вік ніби полагав знак одноплемінникам: тут мій дім, моя фортеця.

фото автора

Ярослав СЕРГІЄНКО,
Олександр КРЕМКО (фото)

УЛЮБЛЕНЕ ПОЛЕ ГОЛОВИ ДЕМЧЕНКА

(Закінчення. Початок на 1-й стор.)

А показуватися голові «Авангарду» перед жнивами довелося. Врожай видався добрий у всьому районі. І в деяких господарствах вирішили жниувати імпортованим «Кейсами», але за цю послугу треба було розраховуватися зерном. Демченко вирішив обійтися власними силами. Деякі «Донни» і п'ять «Нив» за десять днів збрали зерно з 3500 гектарів. В інших господарствах ще збирали, а на одному з полів хтось підкавав під «Кейс» металеву болтушку. Косарка «американця» розлетілася на друзки. Так «виродки мексикан» протестували проти «Кейсів». У Демченка ПП не було, слава Богу.

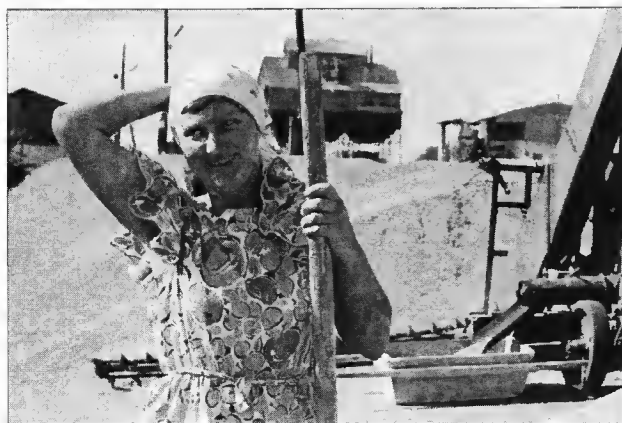
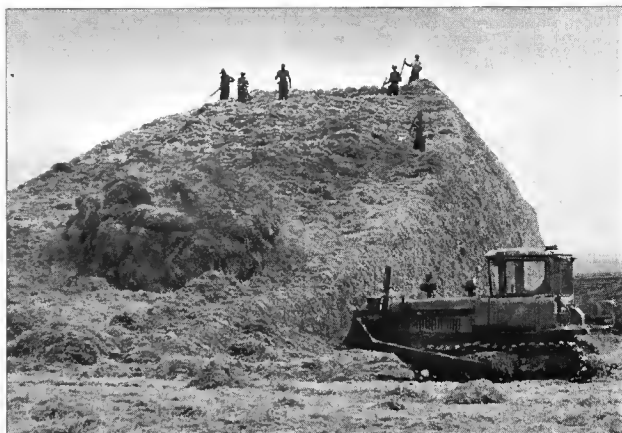
І народ поважає його за мудрість, за доброту, за твердість. Сказав — зробив. Навіть у виннілі важкі дні в «Авангарді» продовжують будувати будинки, млини, кріпе зерносушарне, торгівий центр, млини, ковальський цех. Прокладають до Воззятського газ. Успенний: люди на Демченка моляться, бо «Авангард» тримається на плаву. Тому, що часно розраховується з ними за важку селянську працю.

... Ми проїжджали по дві лани інших господарств області. На деяких ще лежали валки, а в Демченка поля вже зорані, соломой дівським способом кладуть у скирти. І він, і механізатори вже думають про новий врожай.

... Так, у Демченка, крім улюбленого поля, є ще й кохані жінки — дочка Любонька й дружина Тетяна. Їхній будинок — навпроти котлери. Вони завжди разом і завжди на роботі. За це, напевно, й люблять Демченків у Воззятському.

На збілках: механізатор Олександр Кизляр із сином Олегом намолотили більш як 10 тисяч пентнерів хліба, водій Борис Дювдрієв вивіз з поля до 100 тонн зерна, скирти кладуть дівським способом, на току зерно приймає Світлана Салотік. А де будівництво зерносушарни.

Славенський район
Миколаївської області.

Богдан БЕРЕКЕТА, «Голос України»

МІЖ ДВОМА АТОМНИМИ

Довомогіть нам, — із сумом в очах повторює голова Придніпровської сільської Ради Михайло Лішук. — Про бід наших людей знають у Луцьку і Києві, і вже не перший рік дають нам обіцянки. А яка нам біда цих козацьких Родуків, що зберігають до корисності газети, де роз'яснення наших проблем. Але хоч розкажіть про наші бідні, нехай про це буде знаємо, може, кому соромно стане...

На два села — одна біда

Приписі і Галузі — два села Маянцевського району, що знамалася радянського забруднення внаслідок Чорнобильської катастрофи. За жителями дозиметричний паспортів цих населених пунктів у 1990 році були віднесені до другої зони безумовного (обов'язкового) відселення. Згодом ця категорія була знята, і людей віднесли до третьої категорії: «потенційні». Згідно із Законом України «Про правовий режим території, що зазнала радіоактивного забруднення внаслідок Чорнобильської катастрофи» постанова проживання мешканців безумовного (обов'язкового) відселення забороняється. Однак рішення уряду про організоване переселення людей з цих населених пунктів по-якось не прийшло. Але саме тут і постала проблема. Якщо виконувати всі необхідні вимоги, пов'язані зі статусом «зони безумовного (обов'язкового) відселення», то в Приписі і Галузі заборона на приватизацію житла і земельних ділянок, жителі не мають права зводити нові будинки, нікого не можна приписувати, звідси — тільки за спеціальними проханнями вживання місцевих продуктів має бути обмежено... Це — на папері. Бо в дійсності — абсолютна протилежність. Люди зрозуміли, що допомоги сподіюватися не можна, ніхто їх нікуди заїзди не відсилає, а коли старі радянського забруднення поволаски минуло, то аніскільки що нападати на них не хотіло. На київчанів це в Приписі і Галузі нараховується більше двадцяти індивідуальних забруднень. Місцеве підприємство «Вончирів» споруджує житловий масив із садибними будинками «Городишків» буде шість по переробі м'яса, звичайно зводять, другий поверх новий середньої школи... Люди розбирали майже всьому радості землі, вирощували на ній необхідні продукти, які ї споживали. Освоюють поля торфорозробок. Одне слово, живуть так, як їм подобається жити жити їхні предки.

— Не вже ж так? — Хворіють наші люди часто, — каже голова Галузьської сільської Ради Михайло Васько. — Болять суглоби, пошастивши скарги на шалуху... Хворіло здоров'я дітей. У нашої школі — 65 учнів. І всі хворіють.

Ось думка заступника директора Придніпровської середньої школи Андрія Шумка: «Якщо уряд України не приймає рішення про відселення жителів цих сіл, то треба створити тут ідеальні умови для нормального проживання людей, особливо дітей. Мені страшно, коли казали, що із 700 учнів нашої школи тільки 100 — здорові. Як же будемо жити далі?»

Відписки Мінчорнобиля

Михайло Іванович Лішук розповідає, що мешканці Придніпровського району зверталися в обласні, мінеральні, а також в центральні, які їх хвилюють. Всі вони сподіваються, що знайдуть підтримку, їх зрозуміють... Вони

просили, щоб 20 сім'я з Придніпровського були відселені в село Новомошину, що на Київщині. Ставають питання про приватизацію житла. Більшість просять вивести і дати їм 1/4 наділу народного депутата України Антона Бутейка. І ось з Мінчорнобиля одержали відповідь, з якої можна зрозуміти, що в Приписі... не так уже й погано. Ось кілька витягів: «Відписки 90 % від розпорядження, що складає внутрішнє опромінення, яке залежить від вживання забруднених продуктів харчування», — «Більшість мешканців с. Приписі працюють на торфорозробках, зовсім і мешкають у благоустроєних багатоквартирних будинках, користуючись, як правило, привозними продуктами харчування», «Мінчорнобиля України не вважає за доцільне виходити з пропозицією до уряду щодо організованого масового переселення мешканців с. Приписі».

— Та ніхто нам продуктів не завоює, це все неправда, — стверджує Михайло Лішук. — Люди п'ють молоко від власних корів, їдять овочі і фрукти, вирощені на власних городках. Хіба що чай закупають. Хоч би хто з Мінчорнобиля приїхав та подивився, як насправді. Антон Бутейко на відвідох Мінчорнобиля від 19 травня 1995 року виводився так: «Вважаю, що ця відповідь Мінчорнобиля є своєрідною відпискою».

Якось ясе не в'яжеться зі здоровим глуздом. Жити не можна, а живуть. Будувати не можна, а будують. По всій Україні іде приватизація житла, а в Приписі і Галузі — не можна. Вийдз заборонений, а їде хто і коан чого. Виходячи з цього голова Волинської обласної Ради Борис Калмичук звернувся до Кабінету Міністрів України з проханням дозволити безкоштовно повернути в особисту власність мешканців житло державного житлового фонду, яке в даний час вони займають в селах Приписі і Галузі. Врешті-решт шось робити треба. Тож люди чекають: буде діло або ні, чи отримують чергову відписку?

Забули смак... цукерок

В Галузі у заїшов у сім'ю Тетяни і Миколи Деручків. Господині 33 роки, а народила Тетяна Іванівна 8 дітей. У жінки молоді, але змучене життя. В цьому році радісний привітала телевізійні, чоловік — будівельником. Востаннє зарплату отримали ще в лютому. Харчуються тим, що Бог пошле. А точніше, що росте на присадній ділянці. А як же з привозними продуктами?

— Господи, як же ми зможимо? — здивовано галузля на мене бачила молода мама. — Оплі нема, рису нема... Добре, хоч хліб завоює, в мой сім'ї треба шість-сім буханців щодня. Про олію я вже не пишу. Дочка Оксана їдала у Шумкино, то приїздила діду, домошницю і з'їздує, от і дошнують. Як буде далі? А хіба я знаю. Може, ви скажете, як ми житимемо далі?.. Дітибачки діти стали бля майже і з'їздує хлопчика, коли він їде цукерки. Дитина галузля на маму і опустала сі.

— Я вже сама не пам'ятаю, коли купувала солодощі дітям, — відповіла за сина мама. — Нам на хліб не вистачає...

Від Галузі до Придніровського району АЕС — 16 кілометрів. Власне, село знаходиться в тридцяти кілометровій зоні. Але це теж не береться до уваги. Казку, яку тут в нормі. Можливо, тільки чомусь так часто скажуться на здоров'я людей, чому хворіють діти?

Волинська область.

Сергій ПАВЛЕНКО, «Голос України»

СЬЯРАДА... В БЛОЗІ

ТОГО ДНЯ у Чернівецькому районі стався діл поїї, які шуквали: на полі під Боромками люди сфарисні, напали, ажали їм територію, щоб відігнали їм 10 гектарів землі на ділячці козати. Водночас сесія районної Ради розглядала питання про зруби порушення законів України головами Боромківської сільської Ради Г.Буденко і фінансової рішення «сфаришувати до обласної Ради з проханням поручити клопотання перед Верховною Радою України про дотримання принципів її подорожжів».

Косівські міх керівництвом сільськогосподарства «Десна» В.Музиченком та Г.Буденко тривав не один рік. Галина Павліна ще п'ять років тому, будучи директором школи, писала до райгазети та інших істатій про зрубування дерев, порушення в селі з вілля дера господарства, моалля, погано керівник займається газифікацією старих Боромків, де в основному живуть ветерани війни, а також колосують, чинують в районі за 27 лютого 1990 року з звинуваченням, — знаходять кошти і будівельний матеріал для спорудження будинку, і першу чергу власного. А ось сільська школа для нього — питання другорядне.

Віталій Дмитрович ніби прихислюється до неприязни критиків зауваг: газифікацію Боромків і Снов'янку, побудовано нову школу, вийшли з будівельних матеріалів, внаслідок будівництва вулиці і навіть провулків сіл. Молодець? Чи в кожному селі можна можуть похвалитися?

Але Галина Павліна, яку рік тому сільради обрали головою сільради, знову пише про порушення законів. Чого в них більше — правди, роздату чи надто перебільшених вимог до керівника — важко сказати.

Визначення Галини Павліни, на жаль, частенько бездоказові, колосні.

Віталій Дмитрович, ясна річ, не ідеальний керівник. Про це мені розповіли в господарстві навіть його побачили. Існує якийсь «диктораторський» стиль управління, який тощо. Однак саме можна сказати і про Галину Павліну. Прийшовши торк до алади, вола, як на мене, теж дала зрозуміти, хто є хто у селі для своїх опонентів. Обраного на першій сесії більшістю голосів секретарем Петра Бурківського на її пропозицію без потрібного інструментарію ануливали з посади на другій сесії. Потім Г.Буденко заїзляв за колегу, депутата, директора школи Петра Самоненка. Це п'ять років тому, а малюч добротне власне житло, претендувала на шкільний будинок. А його одержав і приватизував безакорний Г.В. вступили на директорський посади. Ініціатором цього сільради попереднє рішення Ради щодо його квартири бездіяство скасувати. Чи не перебуваєш в цьому елементарне введення рахунок?

Прокурор району, арозуміло, опростовує загалді ці. Проте перший підсумок цієї сільрадиської «революції» не завершився: депутатський корпус не розколовся на два противні бортів, став прихислювати не загальної справу, а на ашування компромату для дискредитації одне одного.

Як на мене, Галина Павліна, навіть не уявляючи того, що, загрозивши у дрібних бодах козального значення за утвердження своєї влади і свого «ні», швидко дала вітний козир опонентів, яка прогнала в Боромківській школі, те й їм місце... На сесії селі скажати. Кожне прийняте рішення можна опростовувати — то для законності не вистачало козирів, то голосів. Зіткнення депутатів — теж проблема. Майже всі сесії по кілька разів переносили. У такому самому режимі правдові і сільради.

Не давала жке авторитету голові Ради, в інше підлялі міста у вості ідеї розбиратися, як попередити алади надилла нерівне чернівецьке населення дачним ділянками. Комісії у складі однодумців Галини Павліни В.Полубина, М.Кудри, Д.Самоненка вивчили, що збудовано тільки над Десною (а ї ї вже близько 300) без відом депутатів, земельні ділянки для «потрібних людей» надавали у вигляді користування без розгляду в сесіях Ради. І те поді, як у селішній Раді зареєстровано 188 заявників, в основному робітників заводу «Комунвир», які бажали одержати дачні ділянки. Отже, своїм одержанням робітникам — ні, а керівним дядечкам — так?

«Правдолюбів», які прийшли до алади без глибокого розуміння тонкощів алади роботи, сільрадиської кулжі із самим жалким бажанням тиорити добро своїм людям, недовзі стали жертвами своєї ж некомпетентності.

Під час розвадвання з'ясувалося, що сільськогосподарство «Десна» у березні 1993 року уклало договір з сільрадою на п'ять років про використання земель запуску. Щоб його розв'язати, необхідно заадагати пасомо попередити господарство. Ажте наспірі площі анесено докриття, на які ановано аказні сільськогосподарські ресурси та ініціативні істатії. Чого не зробили. Натомість і сільради кинули кліч:

— Беріть землю, люди добрі, поки не пізно...

Організований керівництвом «Десни» селішній спеціаліст ставало рухом у полі на боці Закону, на перешкоді сільрадиських ініціатив. І знову, хоч як крути, які можуть бути претензії до В.Музиченка? Не він же організував неперспективні ініціативи? Навіть вказуючи Боромківської сільради зобов'язуючи райвідділом (в отже, апарат Ради не може отримати зарплату). Сільськогосподарство відключило від сільради світло, райвзусло за їзку — телефоном. Голова сільради має заплатити штраф за використання службового транспорту понад міру. На сесії районної Ради Галину Павліну звинувачували у некомпетентності, небачанні чгитися, адже влада — це не тільки дорів'я, а мас, а в добре знання законів. Голова Боромківської сільради попросила у депутатів слова. Вона було дуже коротке:

— За правду у вічі мої деісирів! І мукя тривають, терор а боку Музиченка не закінчується.

— Де почула у відповіди а презаїді?

Нам чом тут Музиченку і взаїді з ним стосунки? — кияне репліку голов райради Олександр Полковниченко. — Ми обговорюємо доповідну записку секретаріату, в якій загальноне порушення законів, які в допустимі і сесії роботи. До цього часу голова сільськогосподарства? Я дам не раз казку, що вже стоимися приймати делегати в Боромків, роз'яснювати, що ви службові особа і зобов'язані вживати закон.

Галина Павліна пропонує покрити алашу про ініціативу на власним бажанням. Для прикінчення конфлікту, конфронтації. Вона не згоджується. Але, очевидно, загнала у глухий кути, скоро це зробить. За правду і справедливості боротися напевно, якщо сам грішній і невідальний...

Чернівецька область.

Богдан ГУВСЬКИЙ: «Сьогодні найнезахищеніша людина в Україні — підприємець»

ШЛЯХ ЗДОЛАС той, хто іде. Чим далі йдеш, тим саме шляху принципа сьогодні мають узяти на озброєння українські підприємці, якщо справді хочуть бути такими і досягти успіху у бізнесі.

Один із таких, на думку багатьох, хто досить багато рухав свій бізнес, голова ради директорів фінансово-промислового концерну «Інсаутин» Богдан ГУВСЬКИЙ.

— Ваше ставлення до об'єктивності й ефективності процесу створення фінансово-промислових груп з урахуванням того, що російський чинитель? В українських газетах можна знайти твердження, що транснаціональні ФПГ — це форма, а допомогою якої великий російський бізнес поглинає українську власність.

— Особливо нашою часу а те, що плинняють нові економічні закони й поповнюються старі (за критерієм економічної доцільності) на новий основі підприємництва, тобто не за директивними центрами, а на рівні привного підприємства. Багато держав — не завжди дуже промислові країни — і природної інтеграції, цюмо поглинають по спільному структурі. Чи закінчилося це в нас? Складно сказати, але якщо говорити про економіку держав СНД, то новітні нових потужних ринкових мотивацій і високоєфективної ринкової конкуренції.

Щодо об'єктивності та ефективності процесу створення фінансово-промислових груп з участю українського і російського капіталу, то на користь цих структур свідчить світовий досвід. Хоча стосовно України й Росії так сказати, як мені відомо, «дерево не існує». Для того, щоб їх створити, щоб вони були корисні Україні, необхідні законодавчі роз'яснення безліч питань. Скажімо, а яких галузях вони представляють, яких критерієм відділяють, яким механізмами регулюються? І, звичайно, не бути відносною угодою України з Росією. Чого не можна допустити, щоб учасники цих груп бачили в них «диха» над головою, який ризик іх від стаїти ризику. Не можна також втрачати державного контролю за розвитком таких груп.

ФПГ як форма поглинання українською власністю російської власності різних держав, їхніх суб'єктів господарювання — це нормальний процес. При цьому ми формуємося оптимальна взаємодія держав, окреме, у свою чергу, зумовлює взаємне врахування інтересів. Але не можна, звичайно, допустити при цьому істотних асиметричних взаємодій, за які ризик порушується баланс економічних інтересів чи зникає спосіб читати на ішній плану політичний тиск.

— Як ви розумієте проблему поглинання Україною заборгованості Росії за енергоресурси?

— Проблема зовнішніх боргів країн СНД (і тому числі й наш заборгованість Росії) дуже серйозна. І перш ніж заходити задовгий у глухий туп звенити туди. Сьогодні перспективні надання погашення суб'єктами СНД своїх

Богдан Гувський

енергетичних боргів Росії примарма. Можна було б співпрацю створити механізм багатостороннього відплату СНД, збереження взаємодій механізм взаємного кредитування і т.д. Це проблема зовнішнього ризику. Що ж робити? Необхідно, на мою думку, передусім ліквідувати монополію держав на поставання енергоресурсів. Нині міжурядові угоди (інакше кажучи, міждержавний бартер) об'єктивно зумовлюють необхідність використання бюджетних коштів, зводять емісія, дефіцит бюджету тощо. При цьому частини українських споживачів не розраховують за їх використання навіть за вищими цінами.

Голово, потрібний жорсткий механізм повернення боргів, який пов'язує з використанням комерційних організацій, котрі при цьому повинні верстати гроші на російському ринку, а також з їхньою роботою. Для цього необхідно відстежувати кон'юнктуру цього ринку з метою «залучення» й ефективного виконання товарів за сприятливими цінами. Деякі «поприборки» справедливості й різного роду дилетанти звинувачують комерційні організації в тому, що вони отримують цілий «коти» на право продажів в Росії різнорідної продукції і товарів. І як це пильку? Тут пильку полягає у необхідності пробиватися на ризик, де частіше, приміром, ридового прокату в загальній структурі виробництва прокату чорних металів облігається в 30—35 % (1990 р.) до майже 80 %. Аналогічна ситуація й на ринку продукції харчової промисловості, де відомо вже до того, що ймовірно товари виготовлені російську продукцію, на ринку хімічної продукції. Тут треба врахувати, що залежність Росії по цих позиціях від України становить а нашою відмовою і газомов. Та якщо поставити продати товар і отримати гроші, то їх ми заплатимо за енергоресурси. Реально за платимо. У свою чергу, на внутрішньому ринку України на можах ці енергоресурси дарувати, та й існування боржників недопустимо. От вам і весь механізм. Чи виправдано цього Росії? Безпе-

речі! Вона отримала і товар, і гроші. Чи виправдано? Так, бо отримав енергоресурси, які використовуватимуться ефективно. Бо і, чий технологічній орієнтованій на дешеві енергоресурси, будуть змусити або переорієнтувати на інші або, скорше, ліквідувати. Зрештою це і є метою структурної перебудови економіки, про яку так багато говорять.

Сьогодні поставання енергоносіїв, особливо газу, викликає чимало запитань. Якщо монополія на поставання нафти й нафтопродуктів більш-менш поділяється на Українським, як і рідше, залишається єдиним поставальником газу. При цьому його, звичайно, не легше. Попри останнє підвищення внутрішніх відпускних ціл на газ, різниця між кіпцевою ціною російських поставок і роздрібним внутрішніми цінами істотно. Цей розрив переорієнтує українську газову промисловість на банкрут і неминуче вимагає покриття коштами бюджету. Та, до того ж, з Українською українським споживачем не розраховують і за внутрішніми цінами. У першому півріччі 1995 р. продовжено лише 18 % спожитого газу. А в Україні, як і в інших країнах, переорієнтували на найбільших кредиторів. Невідомо, внутрішній об'єктивно зумовлюють не платити кредиторам.

Чи не підкажемо: щоб газова індустрія не створювала коломасових проблем, дуже важливо сьогодні зрозуміти поставку газу більш комерційно. Інакше для розрахунку в Росію емісія залишається єдиним асбм.

— Якою мірою реальна, на нашу думку, участь української індустрії в Україні в реформуванні економіки України?

— Коли йдеться про іноземні інвестиції, то це не розумно трактувати. Кажуть, що іноземні інвестори «кружляють» довкола України, бо, з одного боку, їх приваблює складність грошей в українську економіку, а з другого — вони побойються не робити? Чому? По-перше, досить характерна незалежність законодавства, яку заручилися іноземні інвестори, що призводить до незавершеності системи управління країною. Так, ознайомившись з практикою оподаткування в Україні іноземні інвестори, які планують прибуток, «Про оподаткування прибутку підприємств», можна зі згадуваним констатувати, що й в січня 1995 року новостарий підприємства з іноземними інвестиціями пообов'язували пильку оподаткувати прибуток (ст.7.1). Іноземні інвестори уже вкотре оподаткували. Деяке про рішення Верховної Ради внаслідок 20.05.93 № 56-93 ніхто не хотів сподіватися, що не питання буде аргументовано Парламентом застосування закону.

Друга проблема — податки. Якщо здійснювана нині податкова реформа посприятиме, то це, ймовірно, зменшить побовання інвесторів звітності з низькою рентабельністю.

Бі й інші проблеми. Бюрократизм і низька достовірність дисципліни істотно важко домагаються з керівниками підприємств, які побовляються нових чинників господарств. Волонери мають рацію ті, хто вважає, закінчі і сільські інвестори ліквідувати в довіч чорні біля наших кордонів, якщо ми вміли використати об'єктивно наявну при-

вильність капіталів вкладених в економіку України і притягнути негативні обставини, що бентежать кожну галузь української економіки.

Передумов іноземними інвесторами керують на високій початку до українського народу, а природне прагнення до нових ринків збуту. У нас є потенціал містяться ринку, який проявлять себе у перспективі. Світлий ризик за межами нашого ГСР дає величезний і переконливий. А ми — величезна на земляна зона. Тому відомо, що комо потрібніший — ми й ці ми не знам. Не уникне уваги інвестора і приватизація, перебудова галузевої структури: саме так зайняти нішу в народному господарстві України. А депендентна угода з Росією, розв'язати її питання? Гало, згодом на можах не враховувати і взаємну конкуренцію іноземних інвесторів з окремими країнами зберігати. Треба й використати на користь справи.

Волонери треба будувати будиночки «адаптації» на те, що інвесторів прийдуть самі об'єкти. Але, якщо грошей на Україні просто так ніхто не дасть. Потрібні методи ідеї, грамотні перспективні проекти вкладення коштів.

Дайте оцінку угоди для бізнесу в Україні: правдиве забезпечення, податковий стимул, жорсткий підприємецька?

— Ситуацію в розумити приматного бізнесу, його правовим забезпеченням і стимулами. Але, якщо грошей на Україні просто так ніхто не дасть. Потрібні методи ідеї, грамотні перспективні проекти вкладення коштів. Дайте оцінку угоди для бізнесу в Україні: правдиве забезпечення, податковий стимул, жорсткий підприємецька?

Що ж до податкової системи, то лише дуже лінійна в Україні не виміняє звичайних податків. Інакше зменшений податок виробник не ризикне як стимул. Нам здається, що розмір податку, який буде бути таким, щоб людина не втрачала інтересу до праці, щоб податок не набув регресивного характеру. Нові закони про оподаткування (у яких стосуються оподаткування зарплати, доходу оподатковувати прибуток) тільки набиратимуть сили і протизаконодавчий ефект від їх запровадження за неперервності стійких ринкових будівель змалює складно. Волонери немає сумніву, що проведені зміни мають стати лише початком подальшої реформи.

І, нарешті, одне з головних передумов успішного функціонування податкової системи ми стали прийняти закони, які діятимуть не один рік, а тривалий час. Потрібна стабільність — це головне.

— Підприємництва? Гало, сьогодні відважливийша людина в Україні — то підприємця, який посприятиме йому і діє в зоні морального, економічного, фізичного ризику, а в усьому покладається лише на себе самого. І при цьому багато хто вважає, що підприємці — «мфія», кримінальні тіни. Висновок апропується сам.

Корі Корнєв

Послання Президентів від давніх знайомих

Деякі газети та інформаційні агентства зокладають повідомлення, що в Дніпропетровську зустрілися представники Шведського машинобудівного заводу. Подивіться це мало не за сенсацио, бо мова йде про колектив, у якого багато років працювала, а певного часу і очолював його нинішній Президент України. А насправді на підприємстві поки що відбувся тільки масовий мітинг, учасники якого заправляли письмові послання Леоніду Кучмі.

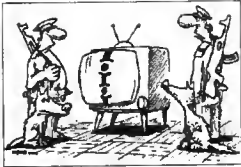
Майже півтори тисячі робітників і інженерів, доведені до повного розуму, побудованого заводу написали Президентів, що «ніколи так зримо до робітників, інженерів, службовців не підступала бідність, як тепер». Сам мітинг відбувся тому, що люди тут внім мають на місяць у середньому три мільйони карбованців зарплати. Тепер створено робітничий комітет, який має на меті збори скликати конференцію трудової колективної, щоб захистити його інтереси.

Олександр МИКОЛАЙЧУК, журналіст

Рятуйте! З нас хочуть знати шаровари.

Що стоїть за сенсаційним викриттям

НЕЩОДАВНО деякі заклади опублікували матеріали, що різко критикують підготовку угоди «Про міжнародну кооперацію з організації телемовлення на 1-му державному телеканалі України (УТ-1)». Публікації були однієї з офіційних проектів договору з зарубіжними компаніями на підтримку голови Держдержаво України З. Кулика згодом на власній країні. Сенсаци!

на розміщення у своїх програмах реклами. Саме це й спричинило останнє роздратування опонентів. Держдержаво нібито робить чергову спробу зазешово розпродати національне надбання, тобто рекламний час, яким УТ-1 розпачувається за шкідливі фільми.

От і мені завіталося запитати: а чим же можна заплатити? Та ж телебачення України фінансовано з держбюджету, а яким маємо величезні проблеми. Не дивлячись, що бюджетні асигнування покривають лише 43 відсотки річних потреб УТ-1. Де ж інші 57 відсотків? Здавалося б, ні проблем: реалізує рекламний час, який становить близько десяти відсотків від загального мовлення, і одержить гроші.

Однак не ахочуть. Досить переглянути рекламні банери УТ, що йдуть у ефірі, щоб переконатися: особливого попиту на рекламу у УТ-1 немає. Чому? Та просто тому, що сам по собі рекламний час цінності не має. Цінним він стає лише за умови, якщо телеканал має високий глядацький рейтинг. Тобто коли його стабільно дивляться великі аудиторії, у аудієнці на яких, власне, й здійснюється рекламовіддача. Якщо ж цього немає, жодним зусиллям рекламовдач на телеканал не привалять.

А інтерес глядача до телеканалу підвищується тільки, якщо це підтверджує досвідчені телекомунікації як європейських країн, так і країн колишнього СРСР. І в цьому плані розрахунок керівництва Держдержаво правильний: адже «Іннова-фільм» не створює свого власного каналу, а поставив фільми, які мають попит, чим і піднімає рейтинг каналу за цілому, приваблюючи нових рекламовдач. Чи вигідне це для УТ? Однозначно так.

До того ж є й один великий важливий аспект угоди договору, який гасити важко за краше просто не помітити: компанія «Іннова-фільм» зобов'язується заснувати і утримувати на період дії договору кореспондентські пункти УТ-1 ФРН (Дюссельдорф), Італії (Рим), США (Нью-Йорк) та Аргентині (Буенос-Айрес). А що означає «утримувати кореспондентські пункти»? Це — оренда офісів і монтаж для персоналу, знімання й вивантаження фільмів, фінансування, зарплата кореспондентів і операторів, транспортні видатки, засоби оперативної доставки знятих матеріалів до України і біглого-багато чого іншого. Чи зможуть взяти на себе такі видатки Держдержаво? Ні. Чи вигідно йому мати кореспондентські пункти? Так.

Іє один цікавий момент: не впусти-ти нагоди опоненти спробувати і власний рейтинг у читачів підняти. Мовляв, якщо не так у калійній тиші негласно підписали і народ України залишилися б у дурнях, адже саме лінійним треба бути, щоб про нього не дивлялися. А щодо «економічності і суперечності держдержави» (якщо не так, то не промисловість, то догони СНД, Експрес, телеканали, фільми К. Занусі, П. Грінюва, Ф. Федіні, Ж.-Л. Годара, В. Велдерса, А. Рене та інших майстрів світового кіно).

Значайно, можна й надалі дивитися «шаровари» телебачення, радіочас з то-

го, що добу справу зробили, «сучини-ти» до ефіру не допустили. Але чи він грає від того гадяда? Спитавши лише його, що він хоче дивитися. Вітім, рейтинг уже дав відповісти.

До речі, кілька сім'я про «Іннова-фільм». Це солідна компанія з річним оборотом понад 250 млн. доларів. І аж ніяк не «темна новічак». Відомою вона стала завдяки фільмам і телепрограмам, створеним на замовлення і з участю найближчих навалів Європи. Їх показано більш як у 60 країнах світу. І в Україні з участю одних українських кінематографістів компанія створила близько десятка ігрових і документальних фільмів, у тому числі «Співак» Жозефіна, «Сергій Маслобошиков», «Перше мовлення» Романа Балагіна, останні документальні фільми Олександра Родінінського і Сергія Букоського.

До речі, автори проекту Олександр Родінінський і Володимир Осеєвський співпрацювали з «Іннова-фільм» з моменту її заснування. Та й усі робочі місця (іх близько 50), створені в рамках цього проекту, буде зайнято нашими фахівцями. Одне слово, у них і професіоналізм є, і бажання працювати.

Я бачив список фільмів, що їх протягом перших місяців дії угоди «Іннова-фільм» надіслали для показу на УТ-1. У ньому — українська німецька сучасний кінематограф Європи, США, Франції. Експрес, телеканали, фільми К. Занусі, П. Грінюва, Ф. Федіні, Ж.-Л. Годара, В. Велдерса, А. Рене та інших майстрів світового кіно.

Не хотілося б відмовлятися від задоволення переглядати їх. Не хотілося б відчувати від самотньої культури через чужі вми. Можна, звичайно, й надалі задовольнятися провінційним рівнем державного телебачення України, та що ми від цього виграємо?

Віталій ЖЕЖЕРА, «Голос України»

«...ля» для Проскурні, або Шукайте буфетницю!

ЦЕ ТРЕТЯ стаття циклу «Куди їде український театр?» (див. «У» за 1 і 21 липня). Стаття опинилася незалежною. Ми з режисером Сергієм Проскурні створили в обох об'єктах театральну роботу. Сергій передав нам історичний прозовий Диктор Ба-дородо сказав: «Сирічці! Ретельно приховуйте від оточуючих ваші фінансові справи». Проскурні не зрозумів — саме Сиріччю. Але свої фінансові справи ховаємо не в злочині: зарплат на нього «виплати» майже 11 мільярдів карбованців.

Як не ставилося? Столичні театри, а тім числі й читачі нашої газети, пам'ятають, як у квітні минулого року в Києві відбувся Міжнародний театральний фестиваль — лабораторія «Мистецьке безсилья», яке, до речі, вчетверте. Акція грандіозна, вона тривала місяць за участю 46 театрів та театральних формаций Європи та Америки. І нам було пощастило, як провадити фестиваль — лабораторію. Це було важливо для студентів та мистецької публіки.

Навіть коли щось подібне проводиться на державному рівні, то — об'єднано, запрошують одну країну, не режисеру, а саме театральну форму. Сам — і запроса одразу багату «зірок». Чого аргументи Вікторі! Не прощайте! Тобто, й узяв на себе більше, ніж насамістою брати державу. І «зірки» — приїхали, і Проскурні, заодно, не міг їм дати жодних гарантій. Але за 10 днів до початку фестивалю держава в особі Мінкультури — з огляду на вимушене скорочення театральних програм — відмовила «Безсилья» у фінансовій підтримці. Зрозуміло, що оргкомітет акції Проскурні вже не зміг чини не задовіти. Фестиваль відбу-

ся, мав успіх, американці навіть внесли його до своїх «світових каталогів».

А потім виникло: Проскурні винен своїм дорогим гостям от 11 мільярдів.

З одного боку, нібито держава повинна допомогти, адже статус міжнародного фестивалю надав свого часу саме йому і тепер на міжнародному рівні страждає саме П'єроме.

Але, з іншого боку, Проскурні нібито попросив державу, й не посперечавши їй конкретно про фестиваль, по суті, поставивши державу перед безвідповідальним фактом. Така собі театральна бавсящина. Це схоже на те, який київський хоробрий лейтенант, вилучивши записку до себе в гості відомого американського зеленого берези, провів з ними наемери, а потім зателефонував міністрові оборони й сказав: платіть, якщо не хочете гаманців нашу армію.

Можна собі уявити, що відповіла йому пан Шмаро!

Втім, Проскурні каже, що було не так, і що про приїзд гостей він попередив «свого» міністра ще в січні.

Коли люди починають з'ясувати між собою такі речі, очевидно, що справа не в подорожницях, а в чомусь іншому, суттєвому, і неможливому.

Як би там не було, а режисер України тепер справді треба рятувати. Каб міні з Мінкультури пішов Міністерству культури: спробуйте покрити витрати за рекламу, кошти, перебігачів нам на централизовані заходи. Мінкультури відповідала: тих грошей вже нема. Тим часом працівники культури звертаються до колективних підприємств, щоб допомогти «Безсилья», бо міністерство неспроможне. Воно, кажуть, має власних березів понад 500 мільярдів.

Величезні заклади Проскурні з міністерства цікаві. Я побував там. Не буду посылати на конкретні посадо-

ах осіб, бо це завжди спонукає до довгих цитат, але спробую передати суть. У міністерстві не знайшовши людини, котра сказала б про Проскурні щось погане. Напавши, кажуть, він молодіш, він талановитий організатор, унікальний фестиваліст, але ж авантюрист, але ж себелюбив, ну куди це годиться, він же поводить себе так, наче у нас не міністерство культури, а міністерство у справах Проскурні! Ось подивіться лише, а йому тоді він пише на листи: я сам не зможу відвідати таку-то акцію, а тому прошу відвідати таку-то від його імені за ваш кошт пана такого-то, врахувавши його у довірі настільки, наче сам він сам побував! Наперёд, власний — Проскурні!

— Ну, — кажуть вони, — хто тут Лєнін?

Ми не розуміємо, до чого тут Лєнін. У мене склалися враження, що його тут люблять, але так, як ото поділять королі люблять своїх корсарів — із безпечної відстані.

Тобто Проскурні, як унікального лічача, справді шанують — на особистому рівні, але на рівні корпоративному — зовсім напавки. А це склалися одне враження, як підтвердження цифрним: зовсім напавки. І це, як бачити в їх, хто зміє язик. Проскурні не аміє (чи надало гордий, що це він!), і йому зазвичай, як в отому морячому анекдоті, тільки «ля» з цілої фрази «Привіт! а ми моряки Севастополя».

До речі, про Севастополь. Шойно Мінкультури змогав атратити кілька мільярдів карбованців на проведення Севастопольського театального фестивалю «Херсонський ірри», котрий, на відміну від проскурнінського «Безсилья», продемонстрував нашу культуру українщині — і на це гроші зникли.

Втім, що Мінкультура вже планує на августу, наміслює на вересень 96» кілька мільярдів карбованців.

Але до тих грошей ще треба дожити. Сергій тим часом планує показати як яким вистав, доставленим Бергманом у Брюсселі (II) і наміслює на бетовенський мотив «Ля-ля-ля-ля...» А за цією думкою: краще б безкавірний Проскурні справді вкрав собі децими з тих міль-

ярдів та купувати хату, тоді було б принаймні щось зрозуміло.

... Шойно державний столичний театр імені Франка поїхав на міжнародний фестиваль до Македону. Не на державний кошт — спонсором поїздки атеустиля, за неперепрешеними даними, буфетниця вишенезаного театру, честь її й знала, хто його так ї. Господи, Боже мій, який тояк така листи після театру шукати Буфетницю, і чим шивалде, тим краще...

На фото Сергій КОВАЛІЧУКА: Сергій Проскурні.

За кордоном є спадок. Можливо, для вас...

**Українське товариство (252034, м. Київ, вул. Золотоверхня, 2-а) —
У справах про спадщину розшукує родичів**

Померлих у Канаді

* **Сергія Пискова**, відомого як **Сергій Пискар**, який народився в 1916 році в Західній Україні чи Польщі, батько — Федір Писков, мати — Лікера Коноплія.
* **Гарі Сондака (Зондака)**, який народився в Україні
* **Поточний Марії**, яка народилася в 1909 р. в Україні.

Померлого в Австрії:

* **Ніконова Леоніда Степановича**, який народився в 1920 році в

Олесь, а саме його доньку Катерину, 1939 р. н., дитячого лікаря, або інших родичів.

Померлих у США

* **Зігмунда Хамера**, батько якого **Максими́ліан (Матіас) Хамер** народився в 1898 році в м. Рівне і батьками якого були **Йозеф та Текліа Хамер**.
* **Жані Аліс Джефферс**, батько котрої **Валдаа Жакрєвський (Жакрєвський)** народився в васеле-ному пункті Колаки, а мати — **Вікторія Бенглевська**.

* **Білідер Евеліна**, яка народилася в 1911 році в Україні, батько якої **Бенціон Білідер** народився в 1879 році, а матір звали **Бейла (Стела)**, яка стала на 1913 рік проживала у Фастові.

Померлих у Франції

* **Івана Патекова**, який народився в 1897 році в Дніпропетровську.
* **Розалії Ястрєбської (Ястрєбської)**, яка народилася в 1900 році в Терополі, батьки — **Гадєшу Ястрєбський та Марцела Пейсак**.

Померлого в Англії

* **Шарого Івана**, який народився в 1900 році в Купчинці чи Копичинці Тернопільської області, батька якого звали **Йосиф (Йосип)**.

Зацікавлених осіб, а також осіб, яких відоме місце проживання розшукували, просимо повідомити про це в Українське товариство (252034, вул. Золотоверхня, 2-а, тел. (044) 224-16-67, факс (044) 229-28-35.

Інформація про випуск інвестиційних сертифікатів

закритого акціонерного товариства «Інвестиційний фонд «Автоальянс-портфоліо»

1. Основні відомості про Інвестиційний фонд

Назва фонду: Акціонерне товариство «Інвестиційний фонд «Автоальянс-портфоліо». Організаційно-правова форма: акціонерне товариство закритого типу. Тип фонду: закритий. Розмір статутного фонду 10 (десять) мільярдів карбованців. Механізмвання та гранична адреса фонду: 252004, м. Київ, вул. Червоноармійська, 15, тел. 225-21-78, факс 229-23-66.

2. Звіт інвестиційної діяльності

2.1. Мета інвестування: здійснення спільних інвестицій за рахунок об'єднаних коштів засновників та унесення з метою:

- забезпечення доходності вкладень;
- забезпечення приросту владних коштів;
- формування та підтримки високоліквідного інвестиційного портфеля цінних паперів;
- забезпечення диверсифікації ризиків та безпеки вкладів учасників фонду.

2.2. Предмет та напрямки інвестиційної діяльності і політики. Проприетарні об'єкти інвестування фонду будуть:

- високодоходні цінні папери, що дають право на участь в управлінні господарськими товариствами, а також мають високий рівень злику з номінованими гарантіями емітентів;
- закрепою акції, облигації, векселі;

— високодоходні акції акціонерних товариств та високодоходні майна на об'єкти нерухомості, що привабливі;

— до 20 відсотків портфеля буде сформовано за рахунок державних цінних паперів.

Структура портфеля цінних паперів і номінали інвестиційних вкладень будуть інвестиційними керівниками та спрямовані на збереження і догосподарювання від цієї інвестиційної діяльності з очікуваною інвестиційною фонду здійснює з урахуванням об'єктів, встановлених чинним законодавством.

У процесі розміщення інвестиційних сертифікатів фізичні та юридичні особи можуть стати учасниками фонду, придбавши його інвестиційні сертифікати за гроші та приватизаційні папери (дозвіл фонду державного майна України № 100 на право здійснення комерційної діяльності з приватизаційними паперами).

Фонд є закритим інвестиційним фондом без вжиття зобов'язань привкули своїх інвестиційних сертифікатів до закінчення строку діяльності фонду — 5 років з дня реєстрації випуску інвестиційних сертифікатів (реєстрація у Мінфіні здійснена 30 червня 1995 р. № 229/23/95).

3. Копії фонду отримують витрати на реалізації інвестиційних сертифікатів, послуги аудиторів, депозитарію та інвестиційного керування, ліквідацію з укладенням угоди з ними.

Розмір дивидендів визначається обсягом чистого прибутку, який підля-

гає чистому розподілу між учасниками акціонерного фонду, відповідно до розміру їхньої внески у фонд. Витрати дивидендів здійснюються ширини за підписом інвестиційного фонду за рік, але не більше ніж 30% від річної виплатуваної суми.

Створення спеціальних та резервних фондів за рахунок чистого прибутку фонду зобов'язується.

Дивиденди виплачують за місцем нарахування фонду та його репозитарію, представником, що створений у всіх обласних центрах України, або шляхом переказу на особистий рахунок власника інвестиційних сертифікатів чи поштовим переказом за адресою, вказаною учасником.

3. Основні відомості про емісію інвестиційних сертифікатів

Фонд випускає іменні інвестиційні сертифікати номінального вартості 50000 (п'ятдесят тисяч) карбованців на загальну суму 120 (сто двадцять) мільярдів карбованців у кількості 240 000 (двадцять чотирьох тисяч) штук та 600 000 (шестсот тисяч) штук інвестиційних сертифікатів на придбання номінального вартості 50000 (п'ятдесят тисяч) карбованців на загальну суму 30 (тридцять) мільярдів карбованців.

Поточна вартість одного інвестиційного сертифіката встановлюється в 50000 (п'ятдесят тисяч) карбованців, а після закінчення першого півріччя роботи визначається курсовою ціною одного інвестиційного сертифіката.

Фонд випускає інвестиційні сертифікати безготівково або готівково, а згодом їх можна обміняти в залежності від побажань учасників. Інвестиційні / сертифікати на протязі випуску виходять лише в готівковому вигляді.

Дато початку розміщення інвестиційних сертифікатів 1 серпня 1995 року.

Інвестиційні сертифікати привласнює виключно перепродажу на вторинному ринку цінних паперів.

4. Методи про застосування та виступу

— ЗАТ «Українська автомобільна корпорація», м. Київ, вул. Червоноармійська, 15 (60%);

— ЗАТ «Фінансова компанія «Автоальянс-інвест», м. Київ, вул. Червоноармійська, 15 (40%).

5. Орган управління

Початковий склад:

— **Володимир І. Ш.**, президент «Української автомобільної корпорації»;

— **Микола В. П.**, голова правління страхової компанії «Інтерполіс»;

— **Павло О. І.**, президент асоціації «Українське життя»;

— **Тамарка Р. Б.**, президент СП «Кебас-Київ»;

— **Романенко Б. М.**, начальник управління АЛПБ «Альянс».

6. Методи про застосування нерухомих інвестиційних фондів:

ЗАТ «Фінансова компанія «Автоальянс-інвест».

Механізмвання — 252004, м. Київ, вул. Червоноармійська, 15.

Комісія зареєстрована 20 березня 1995 року рішенням виконавчого комітету Столичної ради м. Києва. Родичи народилися в Україні.

Регістраційний № 22926761.

Копії всіх актів Міністерства фінансів України № 627 від 21 жовтня 1995 р. та рішення комісії з випуску та обліку цінних паперів.

7. Методи про депозитарію

Депозитарій інвестиційного фонду «Автоальянс-портфоліо» — **Автоальянс-інвест** (фінансова компанія «АВАНТ» АТБ) в депозитарій згідно з дозволом Мінфіну України № 22 від 13 червня 1995 року.

8. Методи про аудиторів фонду

Аудиторська фірма «Альянс-Літ».

Механізмвання — м. Київ, вул. Рибницька, 2.

Державна реєстрація здійснена 13 грудня 1994 р. Ліцензія на проведення аудиту № 000507 видає Аудиторською палатою України 10 січня 1995 р.

9. Протокол власників інвестиційних сертифікатів

Власник інвестиційного сертифіката має право отримувати прибуток за інвестиційними сертифікатами у вигляді дивидендів, здійснювати перепродаж інвестиційних сертифікатів, у разі ліквідації інвестиційного фонду отримувати частину прибутку і частину розміру, пропорційному кількості інвестиційних сертифікатів.

Інформація про випуск інвестиційних сертифікатів закритого взаємного фонду інвестиційної компанії «Народна енергія»

1. Відомості про компанію

Найменування — **закрите акціонерне товариство «Інвестиційна компанія «Народна енергія»**.
Компанією створено закритий взаємний фонд на строк шість років. На баланс фонду передається 5 000 000 000 крб.

2. Інвестиційна декларація

Місце знаходження — м. Київ, вул. Софійська, 4.
Напрямки інвестиційної діяльності — спільне інвестування в перспективні і рентабельні об'єкти народного господарства, інвестиційні проекти, нерухомість та майно підприємств, що приватизуються, а також інвестиції в короткострокові грошові зобов'язання.

Предмет інвестиційної діяльності — діяльність з цінніми паперами, в тому числі комерційної діяльності з майновими приватизаційними сертифікатами. Ця діяльність — забезпечення прибутковості діяльності фонду шляхом формування оптимального інвестиційного портфеля, диверсифікації ризиків та ефективного управління активами.

Інвестиційні сертифікати реалізуються за кошти та приватизаційні папери громадян.

Інвестиційні сертифікати випускаються на загаль-

ну суму 75 000 000 000 крб. Категорія інвестиційних сертифікатів — іменні. Номінальна вартість одного сертифіката — 100 000 крб. Загальна кількість — 750 000 шт. Початок розміщення — з 01.08.95р. Запланований курс одного інвестиційного сертифіката на початок випуску — 100 000 крб.

Власникам інвестиційних сертифікатів сплатуються дивиденди за місцем знаходження Компанії та поштовим переказом не пізніше 30 днів після прийняття рішення про виплату за результатами фінансового року.

Засновниками інвестиційної компанії є юридичні особи. Відомості про депозитарію — акціонерний банк «Літа», м. Київ, вул. В. Житомирська, 6/11. Дозвіл — № 29 від 14 червня 1994 року.

Власники інвестиційних сертифікатів мають право на одержання дивидендів, вільний продаж, передачу в спадщину, обмін, зупинення інвестиційних сертифікатів третім особам на протязі всього строку діяльності Фонду із зазначенням змін власника до реєстру; на отримання інформації в обсягах та строки, передбачені Положенням про інвестиційні фонди та інвестиційні компанії.

Відомості про аудиторів — аудиторська фірма «Баланс», м. Київ, б-р Чоколівський, 13. Ліцензія АБ № 000061 від 24.03.1994 р.

Все технічне — професіоналі!

ТЕХ-ІД
UKRAINE

Газосварка без карбидів!

У Вас проблеми з карбідом, киснем, газом, ацетиленом?

Не беда, обращайтесь к нам. Мы производим промышленные электролитно-водные газосварочные установки

ТЕРЕ-1.5ТН

Толщина свариваемого металла 0,5 ... 5 мм.
Выход газовой смеси 1500 л/час.
Максимальная потребляемая мощность 5 кВт
Обеспечиваем гарантийное и послегарантийное обслуживание

Звоните: г. Харьков (0572) 23-0127
факс (0572) 12-2876
г. Киев (044) 483-12-59
Пишите: 310115 Харьков-115 а/я 3181

Арбитражний судом Хмельницької області 6 червня 1995 року порушено справу № 36-Б/3 про банкрутство товариства з обмеженою відповідальністю «ІНКО» (скасовано) і КС/3 (28100). Старожилинський районний суд постановив рішення про ліквідацію товариства з обмеженою відповідальністю «ІНКО» № 467514 в Старожилинському відділенні АК АЛПБ «Україна», МФО 315201.

Кредиторам та можливим саторам направляємо запити з мовними вигодами до боржників у місячний термін з моменту опублікування рішення за адресою: 280000, Хмельницький, площа Незалежності, 1, арбітражний суд.

До відома акціонерів акціонерного товариства «Надія» 22 серпня відбувся загальний збір акціонерів АТ «Надія».

Порядок денний:
1. Звіт керівника комісії
2. Звіт голови правління.
Збори відбулися за адресою: м. Гадяч, вул. Бульба, 47.

Реклама в газеті
«Голос України»
Тел 441-89-34,
факс 449-85-62

